

De gazet van Grootenbosch

editie Juli- Augustus- September

Nr. 35 • 2024 • Jaargang 11 • Huiskrant WZC Grootenbosch- Beveren • Verschijnt 3 maandelijks

WOONZORGCENTRUM Grootenbosch

Oude Zandstraat 97 9120 Beveren

Tel.: 03 750 28 20

E-mail: info@wzcgrootenbosch.be

www.wzcgrootenbosch.be

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Bewonersnieuws	4
Personeelsnieuws	5
Stageverslag	7
Pastoraal woord	8
Wij herdenken	9
Terugblik	10
Vooruitzichten	18
Een kijkje in het leven van ...	20
Zomer gedicht	24
Kwaliteitsfiche	24

Maak kennis met onze vernieuwde huiskrant.
Ideeën voor interessante artikels? Laat het ons weten!

Werkten mee aan dit nummer:

Daisy Buytaert - Ergotherapeut
Justine Stappers - Ortho
Kirsten Van Goethem - Animator
Miet Vercauteren - Pastoraal medewerker
Michael Glibert- Ergotherapeut
Julie - Stagiaire ergo
Yentl - Bewegingstherapeute
Emily- Psychologisch consulente
Ann Maes - Dagelijks verantwoordelijke

Verantwoordelijke uitgever: Hilde Servotte

Voorwoord

Beste bewoners, familie en medewerkers,

Met de zomer voor de deur en de vakantie in aantocht, is het de tijd om onze zomereditie van de huiskrant uit te brengen. Een periode waarin de zon schijnt, bloemen bloeien en de vogels vrolijk fluiten. Het is een tijd van ontspanning, genieten van de buitenlucht en het samenzijn.

Een zomer met veel sportieve activiteiten op de kalender. Sportief op TV en binnenshuis. Het Europees kampioenschap voetbal, de Tour de France en de Olympische spelen allemaal komen ze aan bod. We supporteren voor al de Belgische atleten.

Verder blijven we rustig activiteiten organiseren om onze duofiets bij elkaar te krijgen.

Terwijl sommigen van ons genieten van een welverdiende vakantie, blijven anderen achter in hun vertrouwde thuisomgeving. We verwelkomen de jobstudenten om ieder de kans te geven wat rust te kunnen nemen.

Laten ons de zomer omarmen, met elkaar lachen, praten en genieten van de kleine momenten die het leven zo bijzonder maken. Ook al zit het weer nog niet echt mee....

Namens het hele team wensen wij jullie een prachtige zomer vol vreugde, rust en warmte toe.

Met hartelijke groet,
Ann Maes
Dagelijks verantwoordelijke

Je bent welkom
IN ONS HUIS
Aan onze tafel
In onze familie
MET JOUW VERHALEN
In onze wereld
Voel je thuis

Wij verwelkomen in ons WZH:

Mevr. Peirsman Agnes

Mevr. Nijs Simonne

Dhr. Van Hove Robert

Mevr. Boeye Linda

Dhr. Heyrman Honoré

Mevr. Roels Maria

Dhr. Van Craenenbroeck Emiel

Wij verwelkomen in de zomereik:

Dhr. Lockefeer Sylvain en

Mevr. Vermeiren Andréa

We verwelkomen een aantal nieuwe gezichten in ons team:

Ons team werd verrijkt door een bewegingstherapeute genaamd Yentl en een psychologisch consulente, Emily. De zorgkundigen kregen extra versterking uit Zuid-Afrika. Yolandi is eind mei toegekomen en samen verwelkomen we haar en haar man in ons land en ons (woonzorg)huis.

We heetten alle nieuwe collega's van harte welkom en wensen hen veel werkplezier.

Iets verder in dit krantje stellen Yentl en Emily zich al kort voor. Yolandi geven we eerst de kans een beetje te wennen aan haar nieuwe omgeving, maar in een volgend krantje komen we vast en zeker wat meer over haar te weten.

Hoi iedereen,

Mijn naam is Yentl Vanhove. Sommige van jullie zullen mij al kennen, andere nog niet. Sinds kort ben ik hier gestart als bewegingstherapeut. Jullie kunnen mij hier altijd op dinsdag en donderdag zien. Op maandag en woensdag werk ik in het Hof in Sint-Niklaas. Mijn doel is om hier zo veel mogelijk bewegingsactiviteiten te organiseren en alle bewoners in beweging te krijgen.

Ik ben 27 lentes jong en ben een echte spring in het veld. Ik kan genieten van een avondje thuis met een glaasje wijn. Thuis is voor mij in Tielrode, maar ik ben afkomstig uit Sint-Niklaas.

In mijn vrije tijd maak ik graag mijn hoofd leeg op mijn koersfiets of in de fitness. Maar mijn grootste passie en ontspanning is ballonvaren. Ik ben al enkele jaren actief in de ballonwereld en ga met verschillende crews op stap. Hierdoor leer ik de wereld op een andere manier kennen en kom ik op de gekste plaatsen.

Ik ben enorm blij dat ik hier in het Grootenbosch ben terecht gekomen. Ik voel mij hier direct thuis, dit allemaal door de collega's en de bewoners. Hopelijk tot snel bij een bewegingsactiviteit.
Yentl

Beste bewoners, familie & collega's,

Mijn naam is Emily en ik ben verheugd om mij aan jullie voor te stellen als de nieuwe psychologisch consulent hier in het woonzorgcentrum.

Ik ben bijna 47 jaar oud en woon in het gezellige Berchem, vlak bij het station, in de mooie wijk Zurenborg. Mijn achtergrond ligt in het creatieve milieu en het kunstonderwijs, maar mijn interesse voor de menselijke geest en het menselijk gedrag hebben mij ertoe gebracht om te gaan bijsonderen in de Toegepaste Psychologie.

Ik ben zeer enthousiast om mijn kennis en ervaring nu in te zetten in, wat ik nu al aanvoel als, de warme en huiselijke omgeving van Grootenbosch. Ik kijk ernaar uit om deze sfeer te versterken en bij te dragen aan het welzijn van alle bewoners. Ik zal op alle verdiepingen werkzaam zijn (dus je kan mij overal tegen komen). Ik besef dat het even tijd zal kosten om iedereen goed te leren kennen. Maar ik ben vastbesloten om een waardevolle relatie op te bouwen met zowel de bewoners en hun familie, als met mijn collega's. Ik probeer bij iedereen even langs te komen voor een kennismaking, maar laat mij gerust al iets weten als je graag hebt dat ik bij je langs kom voor een gesprekje.

In mijn vrije tijd speel ik graag bordspellen en maak ik wandelingen in de natuur. Ik geniet ook van uitstapjes naar Nederland en Brussel. Daarnaast heb ik een grote passie voor film, kunst, cultuur en architectuur. De Japanse cultuur en keuken hebben een speciale plek in mijn hart. Zeker nadat ik er enkele jaren geleden op reis ben geweest. Daarnaast kan ik maar moeilijk weerstaan aan een stukje chocolade (wanneer ik niet op dieet ben :-)).

Ik kijk ernaar uit om deel uit te maken van jullie gemeenschap en om samen met de collega's te zorgen voor een plek waar warmte, zorg en liefde aanwezig zijn, zodat jullie er zich zo goed mogelijk, en hopelijk ook thuis, kunnen voelen. Samen kunnen we nieuwe herinneringen maken, fijne momenten delen en elkaar steunen. Jullie zijn hier niet alleen. Er zijn hier altijd mensen om mee te praten, nieuwe activiteiten om te ontdekken, en kleine vreugden om te vinden in de dagelijkse dingen. Elke dag is uiteraard niet hetzelfde en heeft zijn uitdagingen, dat is normaal. Maar elke dag biedt ook kansen om een goede dag te zijn.

Veel liefs, Emily.

Stage ervaring Julie

Julie (dochter van de nachtverpleegkundige Maggy) zit momenteel in haar 2e jaar ergotherapie aan de hogeschool. Tijdens haar opleiding moet ze verschillende stages doorlopen en dit jaar had ze ervoor gekozen om haar 6 weken stage in Grootenbosch te lopen. Hieronder een kort verslagje over hoe ze deze periode hier heeft beleefd/ overleefd.

Tijdens mijn stage in het woonzorgcentrum heb ik een waardevolle en leerzame ervaring opgedaan. Ik heb verschillende activiteiten uitgevoerd en ook enkele zelf mogen organiseren.

Zo heb ik o.a. een Spaanse namiddag georganiseerd (zie sfeerfoto's). De leuke tijd die ik met jullie allen heb doorgebracht, ga ik zeker nooit vergeten. Iedere bewoner is uniek en dat zorgt ervoor dat ik deze stage zo aangenaam vond.

De begeleiding en steun van het woon-en leef team heeft er mede voor gezorgd dat ik mij hier goed voelde en kon groeien. Zij stonden altijd klaar om hun kennis te delen en mij te ondersteunen of uit te dagen waar nodig.

Deze zomer kom ik met veel plezier terug als vakantiejobber in het woon- en leef team. Dus hopelijk tot ziens.

Pastoraal woord

Op een avond, toen ik een lange wandeling had gemaakt, kwam ik een jonge dame tegen. Zij droeg een zware zak met zich mee. Ze zag er moe uit, en toch straalde ze tevredenheid uit...

-“Moet je nog ver”? vroeg ik.

-Ze zei “Nee, juist om de hoek woont een oudere vrouw, ze is alleen, en sukkel met haar gezondheid... Ze kan zelf haar boodschappen niet doen, dus help ik een handje”

-“Heeft ze dan geen familie meer, of vrienden?”

-Ja, dat is het probleem, ze wonen ver en kunnen niet altijd langs komen. Daarom hou ik een oogje in het zeil.”

Het was een korte ontmoeting, maar het werd me snel duidelijk. Deze dame was bezorgd over haar medemens. Het raakte me diep, dat iemand zo waakzaam kan zijn voor zijn medemens.

Dat dit nog kan in een wereld waar zoveel eigen belang, geweld en oorlog heerst, armoede en onrecht.

Het doet me denken aan volgende tekst en gebed van Thomas Van Aquino:

*Geef me O Heer, een waakzaam hart dat alles waarneemt wat is
Een edel hart... dat trouw is aan zichzelf
een open en oprecht hart, dat durft te ontvangen.
Een sterk hart...dat verdriet kan zien zoals het is.*

*Geef mij, o God
verstand en oprechtheid
wilskracht die me doet doorgaan
wijsheid die me tot waarheid brengt.
Vertrouwen, dat op het einde
met U samenvloeit.
Dank je, God, om het leven
in onvoorwaardelijke liefde.*

Miet,
Pastoraal medewerker

We hebben afscheid genomen van:

Mevr. De Meulenaere Clementina

Dhr. Vermeiren Henri

Mevr. Van Bogaert Annette

Dhr. Pfaff Louis

Mevr. Top Janna

Mevr. Van Puymbrouck Anne-Marie

(Mieke)Dhr. Van Hove Robert

Mevr. Van Robbroeck Paula

Als ik dood ben, huil maar niet.

Ik ben niet echt weg moet je weten.

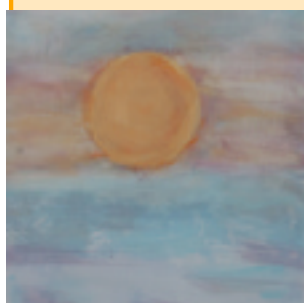
Het is maar een lichaam dat ik achterliet.

Dood ben ik pas, als jij me bent vergeten.

-Bram-Vermeulen-

Ons kapsalon zal gesloten zijn:

Van 15 Juli tot en met 4 Augustus
Van 5 September tot 11 September

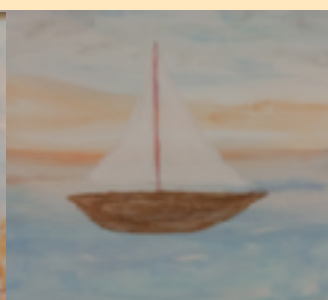

Schilder atelier

Schilderen is een kunst wordt wel eens gezegd. In ons woonzorgcentrum zitten dan ook echte kunstenaars.

In ons vorige krantje hebben we geschreven over de schilderwedstrijd voor senioren van rusthuizen Plus. Ondertussen zijn alle 6 de kunstwerken binnen en was het hoopvol afwachten naar de resultaten. Hierrond kan je zien wat onze kunstenaars ervan gemaakt hebben. Wij zijn in ieder geval trots op hun werk. Op het moment dat we dit krantje aan het afwerken waren, kregen we het spijtige nieuws te horen dat we dit jaar jammer genoeg niet in de prijzen vallen. Maar dat laten we niet aan ons hart komen, deelnemen is belangrijker dan winnen.

Onze bewoners van de Linde hebben inmiddels de schilderkriebels te pakken en blijven op regelmatige basis creatief bezig.

Voor de start van de lente maakten ze een prachtig schilderijtje van lentebloemen.

Het roodborstje kwam nog even om de hoek kijken. Een laatste wintergroet...

Afscheidsfeestje Vera

Tijdens mijn stage als ergotherapeut had ik de mogelijkheid om een bijzondere en unieke activiteit mee te maken:
een travestieten show.

Vera ging eind april in pensioen en dat wou ze niet stilletjes voorbij laten gaan.

Ze organiseerde een leuke verrassing voor bewoners en personeel, een goed gevulde namiddag met eten, drinken en een optreden om U tegen te zeggen.

De namiddag begon met een lekker glaasje bubbels en overal op tafels waren versnaperingen te vinden.

De show was kleurrijk en vol energie, de travestieten gaven indrukwekkende optredens die veel vreugde en opwinding brachten in het woonzorgcentrum. De bewoners genoten van de muziek, dans en prachtige kostuums.

In het begin had ik wel wat schrik van de reacties van de bewoners. Ik had nooit gedacht dat de bewoners zo zouden genieten en opgaan in de show, aangezien dit niet alledaags is.

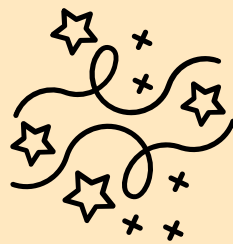

De travestieten gingen ook in interactie met de bewoners, en sleurde zelf een bewoner mee op podium, wat de show alleen nog leuker maakte. Na het eerste deel van de show kregen we van Vera een stukje taart met koffie, waarbij ze zelf een ontroerende speech gaf.

De pauze was ook de ideale gelegenheid voor de bewoners om op de foto te gaan met Miss Nicky en/of Dina Price (miss travestie België).

Naarmate het einde van de show in zicht kwam gaven Miss Nicky en Dina zelf ook nog een korte speech.

En met een beetje overtuigingskracht van de bewoners kregen we zelf nog een bisnummertje.

Deze ervaring heeft me doen inzien dat er geen leeftijd staat op bepaalde activiteiten. De travestieten show van Vera bracht een glimlach op vele gezichten en een herinnering om te koesteren. Ik denk dat ik voor velen kan zeggen dat deze ervaring geweldig was en zeker voor herhaling vatbaar is !!!

Aperitiefconcert : Klein muziekje van Melsele.

Op zaterdag 27 april mochten we het Klein Muziekske van Melsele ontvangen in ons WZC. Het werd een hele gezellige namiddag met meezingers, klassiekers en rustigere stukken.

We konden rekenen op een grote opkomst van zowel binnen als buiten ons woonzorgcentrum. De benen kwamen los, de stemmen klonken luid, de polonaise werd zelfs meermaals op gang getrokken; kortom de sfeer zat er van de eerste tot de laatste minuut in.

Na het bisnummer werd duidelijk dat, als het van de bewoners afhangt, dit zeker niet de laatste keer was dat het klein muziekje ons een bezoek bracht.

Modeshow

Op woensdag 12 juni lag de rode loper weer uit in de cafetaria. Jullie konden allemaal komen genieten van een echte modeshow! Daarna was er de mogelijkheid om tussen de rekken te snuisteren en eventueel iets aan te

kopen, en daar werd gretig gebruik van gemaakt.

Andere bewoners genoten er dan weer van om zelf op de rode loper te paraderen.

Planckendael

Op maandag 27 mei was het eindelijk zover! Onze uitstap naar Planckendael!

We waren al een hele tijd geleden begonnen met deze uitstap te plannen, maar dat vroeg toch wat meer werk dan we dachten omdat er zo talrijk werd ingeschreven!

Maar wij dachten: hoe meer zielen, hoe meer vreugde! Dus we deden er alles aan om met 1 grote groep te kunnen gaan.

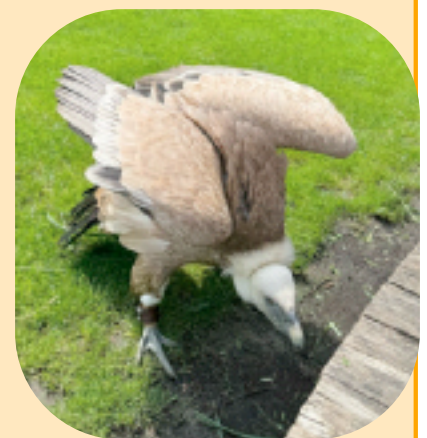
Na vele mails en telefoontjes, is het gelukt om genoeg bussen te voorzien om jullie allemaal mee te krijgen.

Ook hebben wij het geluk dat we zoveel lieve vrijwilligers hebben die graag met jullie meegaan om er samen een onvergetelijke dag van te maken!

Maar, zelf met onze vele vrijwilligers kwamen we niet toe, en moesten we nog naar externe personen op zoek gaan! Zo kwam de mama van Michael mee, en trommelde ik 2 vrienden op! Uiteindelijk kwamen we aan genoeg begeleiding om samen met jullie mee te gaan!

We vertrokken die dag kort na het ontbijt en op 45 minuten waren we al op onze bestemming. Onze uitstap kon nu echt beginnen! We gingen het park binnen en we kregen al snel een vogelshow te zien. Voor de show begon kwam een man, die de show presenteert, zeggen dat sommige van onze bewoners in de route van de

vogels zaten.

Hij zei dat ze mochten blijven zitten maar dat ze

niet mochten verschieten van hoe laag de vogels vlogen. Georgette De Bruyne en Annie Debbaudt zullen dan ook ongetwijfeld de vleugels van de vogels door hun haren gevoeld hebben!

Na de show was het al middag dus was het tijd voor onze lunch! Dankzij Ilse, Lucia (mama van Michael) en Yves (stagiair) hadden wij vele sandwiches met verschillend beleg! Een koffietje erbij en onze maag kon er weer een tijdje tegen!

Na het middagmaal vertrok iedereen op zijn eigen tempo om het park verder te verkennen.

Zo heb ik met mijn groepje het deel Afrika, Amerika en een stukje van Europa gezien. Andere zullen dan weer Oceanië en Azië gezien hebben. Kortom, het park was te groot om alles in één keer te zien. Dus....we zullen nog eens een keertje terug moeten gaan!!

Rond 16u30 keerden we terug naar de bussen om richting Grootenbosch te gaan. Het was een vermoeiende, maar zeer geslaagde dag! En de weergoden waren onze gunstig!

Wie gaat er volgende keer weer mee op uitstap?

Netbal

In de vorige editie van ons 'gazet van Grootenbosch' hebben we jullie ingelicht over onze netbalploeg 'de Beverse Blauwe'. En ja deze is vernoemd naar het konijnen ras dat in Beveren wordt gekweekt.

We nodigden jullie uit om mee te komen kijken naar de trainingen en wedstrijden waar jullie gretig op gingen. Week na week werden onze bewoners beter en beter in het spel. Zo goed zelf dat ze hun eerste wedstrijd wonnen (zie vorig krantje), tot groot jolijt van medebewoners en coaches.

Elke maand werd één wedstrijd georganiseerd. Zo speelde we in maart thuis tegen WZH Het Hof (waarvan we dus wonnen), in april op verplaatsing naar WZH Heilig Hart en in mei onze laatste wedstrijd thuis tegen WZH Hofstede. Elk huis speelde één maal tegen elkaar. Degene met de meeste overwinningen werd kampioen van ons toernooi.

De tweede wedstrijd was een uitwedstrijd naar WZH Heilig Hart. We hadden twee busjes nodig om onze supporters en spelers naar Sint-Niklaas te krijgen. De zenuwen waren duidelijk merkbaar bij onze spelers. Ze waren zo gebrand op de winst, maar het mocht niet zijn. We verloren onze tweede wedstrijd. De teleurstelling was groot bij de spelers na dit verlies. Daarom wouden ze koste wat het kost de laatste wedstrijd winnen. We keken wat er mis liep bij de verloren wedstrijd en je mag er zeker van zijn dat ze dit geen tweede keer gingen laten gebeuren. Ze wonnen hun laatste wedstrijd.

Ons eerste toernooi eindigde we dus op de 2de plaats, wat een top prestatie van onze spelers! Na deze wedstrijden vroegen we aan onze mensen of ze graag nog verder wouden gaan met de ploeg. Het antwoord was unaniem JA! We zijn momenteel aan het kijken om ons in te schrijven in een volgend toernooi. En dan gaan we voor goud! Dus blijven trainen en supporteren! Groetjes van jullie zeer trotste coaches, Justine & Michael

Familieavonden

In het voorjaar organiseerde we voor elke afdeling een familieavond. Familieleden konden zich inschrijven om zo gezellig samen met hun inwonend familielid te dineren.

Het eten was tot in de puntjes verzorgd met dank aan onze keuken verantwoordelijke Ilse. De mensen konden genieten van een echte goeie Breugel avond. Het enorme buffet zorgde voor een ruime variatie, zo waren er kaasschotels, vleesbrood met kriekjes,... kortom voor elk wat wils.

De avonden waren stuk voor stuk een groot succes. Lekker eten, een goed glaasje erbij en geweldig gezelschap. Wat moet een mens meer hebben? Bewoners, familieleden en personeel genoten van deze aangename avond. Zeker en vast voor herhaling vatbaar!

Spelletjesnamiddagen

Een spelletje 'pietjesbak'... daar zijn onze bewoners altijd voor te vinden. Het is steeds een eerlijke strijd, wie is het eerst zijn 9 streepjes kwijt? De dialogen tussen de heren is de moeite waard!! Het competitiegevoel steekt de kop op.

Ook andere spelletjes zoals uno, japanse biljart,... komen op regelmatige basis aan bod en vallen steeds in de smaak. Vooral op regenachtige dagen.

Nog enkele interessante data:

Op 5 juli organiseren we een **dansfeest** met DJ Marc om de zomer goed in te zetten. Deze namiddag worden er ook ijsjes verkocht aan onze gezellige crème kar.

Op 12 juli komt **Elysee shoes** met hun nieuwe collectie (orthopedische) schoenen. Ook deze namiddag zijn er ijsjes te verkrijgen.

Op 19 juli staat onze **authentieke crème kar** een laatste keer tot jullie beschikking. Opbrengst van de ijsjesverkoop gaat integraal naar onze duofiets.

Vakantieweek: Olympische spelen

Elke zomer werken we rond een bepaald thema. Meestal is dit een land/streek waarnaar we in gedachten op reis gaan.

Aangezien er deze zomer veel belangrijke sportevenementen op het programma staan, denk maar aan het EK voetbal, Tour De France, Olympische spelen, ...

Hadden we het idee om deze zomer een sportiever thema te kiezen.

Het was moeilijk kiezen want rond elke sport kan je wel leuke activiteiten organiseren maar uiteindelijk kozen we toch voor de olympische spelen. En we hopen van ganse harte dat de Belgen daar veel medailles behalen.

Als jullie denken dat het vanuit onze luie zetel zal gebeuren, dan hebben jullie het grondig mis. We gaan gedurende 14 dagen heel actief aan de slag. Gedurende de Olympische spelen zullen we jullie van verschillende disciplines laten proeven, allemaal aangepast op maat van jullie, onze bewoners. Fietsen, vogelpiek, netbal en hockey zijn maar een kleine greep uit ons aanbod.

We starten op **maandag 29 juli** met de openingsceremonie en op **vrijdag 9 augustus** wordt de uitslag bekend gemaakt. Die dag kan je ook genieten van een werelds eetfestijn, waar collega's van verschillende culturen hun kookkunsten/specialiteiten laten zien of beter gezegd laten proeven.

Beverse feesten

Op vrijdagmiddag 23 augustus gaan we met zijn allen naar de senioren namiddag van de Beverse feesten. Wie de artiesten zijn komen jullie later nog te weten. De uitnodiging om in te schrijven mogen jullie nog verwachten.

Eucharistieviering

Als de zomervakantie bijna op z'n einde loopt, gaan we op woensdag 14 augustus het feest van Maria Hemelvaart vieren. Iedereen is welkom in de zaal "de ontmoeting" voor een Eucharistieviering om 10u45!

Op woensdag 18 september vragen wij de zegen voor een fijn werkjaar tijdens een Eucharistie viering in "de ontmoeting" om 10u45, met als thema "een nieuwe start"

Bedevaart

Wij gaan ook dit jaar weer op Bedevaart. Op 4 september gaan we naar Oostakker en op 11 september naar O.L.Vrouw van Gaverland.

Voor Oostakker vertrekken we in de voormiddag met de liftbus en enkele handicar's. Wij nuttigen een middagmaal in "het Boerenhof" en gaan daarna naar de grot en brengen hulde aan ons lieve vrouw. Als er nog tijd over is, zakken we nog even door in Hotel de Lourdes voor een lekkere koffie of een frisdrank!

Naar Gaverland gaan we te voet. We doen gezellig samen de rondgang en bezoeken de mooie kapel van Gaverland. Nadien is er tijd voor een frisdrankje of koffie in café Meilsen. Ook de terugweg naar Grootenbosch doen we te voet.

Er kan een keuze gemaakt worden tussen het bedevaartsoord in Oostakker en Gaverland in Melsele. Dit formulier zal in elk postvakje gelegd worden. Uw antwoord kan U dan terug afgeven aan het team wonen en leven of in de zwarte brievenbus.

Een kijkje in het leven van ...

Een dagje in het leven van Wiske.

Woensdag 12 juni 2024 was het een grote dag, althans toch voor Wiske Piessens. Verblijvend op afdeling de Amber.

Het begon allemaal een hele tijd terug. Wij doen regelmatig al eens een kletsput als activiteit. Dit is letterlijk een glazen pot met allemaal verschillende vragen in. Deze vragen kunnen gaan over het verleden, de toekomst maar er zitten ook absurde vragen tussen. Eén van die vragen luidde: 'heb je op deze leeftijd nog wensen die je graag zou zien uitkomen?'. Hierop antwoordde Wiske luid en duidelijk 'ik wil met een ballon vliegen!'

De gezichten van de medebewoners spraken boekdelen, maar wij als team wonen en leven zagen een buitenkans om met man en macht een wens te doen uitkomen!

Wanneer we dit in het team bespraken, was al snel duidelijk dat ze dit al vaker had vernoemd. Maar voorlopig was het nog niet gelukt om dit te verwezenlijken. Tot nu dan...

Een tijdje geleden kregen wij een nieuwe collega, de bewegingstherapeute Yentl. Yentl vertelde al snel hoe haar leven er na de werkuren uitzag, en ze liet het woord 'ballonvluchten' vallen. Dit kon geen toeval zijn dachten we, en we waagde ons aan de vraag. We legde haar ze situatie en wens van Wiske uit en ze begon meteen haar connecties aan te spreken.

Na een kleine 2 weken was alles geregeld, en kon Wiske op woensdag 12 juni (de dag voor haar verjaardag) in de avond de lucht in samen met Yentl als begeleiding. Haar kleinzoon stond haar uit te wuiven op het opstijgplein.

Na een weekje ben ik nog eens bij Wiske op de kamer binnengesprongen om eens te horen naar haar ervaring. Het was heel duidelijk dat ze vol lof en positiviteit van dit avontuur teruggekomen is. Ze sprak woorden uit als: 'Ik vond het enig en zalig', 'ik zou het zo opnieuw doen', 'voor mij was het een vorm van rust'

We zijn erin geslaagd om een kinderwens van Wiske te doen uitkomen! Dus.. heb jij ook een wens? Groter dan de wens van Wiske of wat kleiner? Trek aan onze mouwen en we doen ons best om te helpen.

Denk eraan, dit kan gaan van een ballonvaart tot een bezoekje aan een vroege buurvrouw. Elke wens telt!

Groetjes, team wonen & leven Daisy, Michael, Emily, Miet, Kirsten, Yentl en Justine

Een kijkje in het leven van Zuster Mia

Zuster Mia Poot is een gekend gezicht in ons woonzorgcentrum. Wij blikken graag terug op haar loopbaan, haar roots, haar werk, haar levensdoel....

Wie haar hoort praten, denkt ongetwijfeld dat zuster Mia Poot een rasechte Hollandse is, maar niets is minder waar. Mia heeft haar wortels in Overijse, waar haar vader huisarts was. Geneeskunde zit bij de familie Poot in het bloed: enkele broers en ook Mia stapten in de voetsporen van hun vader.

Mia Poot komt uit een diepchristelijk gezin van acht kinderen, waar elke dag in de huiskring werd gebeden.

Bovendien woonde de familie niet ver van de kerk, zodat het bijna vanzelfsprekend was dat de kinderen regelmatig, zo niet dagelijks, naar de kerk gingen.

Dat één van de acht kinderen religieuze zou worden was dan ook geen verrassing. Dat het uiteindelijk Mia zou worden was niet zo voor de hand liggend, want ze had zo haar eigen willetje... Maar het is precies die vaste wil die haar levensroeping bepaalde.

Na haar actieve inzet in VKAJ en VKSJ wou Mia absoluut missiezuster worden. Met een vader als dokter en een oom-missionaris in de Filipijnen was de keuze voor de meest geschikte congregatie snel gemaakt.

Toen zij 21 was koos Mia resoluut voor de Medische Missiezusters. Dat die congregatie gevestigd was in Nederland, Heerlen, was voor haar geen bezwaar. Ze trad in als Zuster Lutgarde.

Ze werd uitgestuurd naar Congo en andere Afrikaanse landen.

Maar om nuttig te zijn in de missielanden moest ze eerst haar diploma als arts behalen aan de Universiteit in Utrecht. Uiteindelijk kon Mia in 1966 naar de missies vertrekken. Het was een mooie maar wel moeilijke tijd, verklaart ze. Vooral de inlandse taal was vaak een hinderpaal in de uitvoering van haar geneeskundige praktijk.

Na haar missieloopbaan keerde Mia terug naar België om er pastoraal werkster te

worden. Het is in die functie dat zij in het Algemeen Ziekenhuis Sint-Jan in Brussel in contact kwam en samenwerkte met de bekende zuster Leontine die op 26 jarige leeftijd als Josefa De Buysscher intrad. Zuster Leontine is vooral bekend als pionier van de palliatieve zorg. Het was een zorgzaam alternatief voor Euthanasie.

Meteen is het woord 'Euthanasie' gevallen. "Als je gelovig bent leg je je leven in handen van God" stelt Zuster Mia. " Al kan ik wel begrip opbrengen voor de beslissing van mensen die 'uitzichtloos' en 'onmenselijk' lijden" is haar eerlijke mening.

Na haar actieve loopbaan gaf Zuster Mia er de voorkeur aan om in België te blijven. Zo kwam zij, samen met enkele medezusters, terecht in Beveren. Momenteel verblijft ze hier bij ons in wzc Grootenbosch.

Nu zij de leeftijd van 93 jaar heeft bereikt blikt zij vaak terug op haar leven. Herhaaldelijk benadrukt zij dat ' het niet lang meer zal duren' en dat ze er 'klaar' voor is.

Ze voelt zich veilig onder de hoede van Jezus, op wie haar leven is gebouwd.

"Ik leef elke dag onder de hoge bescherming van de Heer", beweert ze. "Tegelijk ben ik er zeker van dat Jezus van mij houdt en mij zal vergeven dat ik tijdens mijn leven altijd "een moeilijke" mens ben geweest.

Zou de hemel niet vol zitten van 'moeilijke' mensen'?

Ik trok vandaag de zon aan
als een deken om mij heen
als een jas, een mooie gele
en ik straalde en ik scheen

Ik toverde een lach tevoorschijn
mijn wangen werden rozerood
ik trok vandaag de zon aan
en er verscheen een lach zo groot

De zon verdreef de boze buien
ze joeg weg de wolkenbui
ik kon de wereld aan vandaag
want ik droeg de zon in mijn trui

WOONZORGCENTRUM GROOTENBOSCH
Oude Zandstraat 97 • 9120 Beveren
Tel.: 03 750 28 20
info@wzcgrootenbosch.be • www.wzcgrootenbosch.be

Kwaliteitsfiche

**Suggesties?
Meld het!**

Bent u tevreden, heeft u een opmerking of een suggestie? Laat ons weten hoe wij onze dienstverlening kunnen verbeteren. Wij horen graag uw mening!

.....
.....
.....
.....
.....

Naam:.....Kamer/flat:.....

Uw naam invullen is niet verplicht maar biedt ons wel de mogelijkheid om u een persoonlijk antwoord te bezorgen.

U kan deze kaart deponeren in de zwarte brievenbus in de inkomhal.